

יהורם גאון בהופעה חיילים בתל-חי מופיע עם אקורדיוניסט

אריק איינשטיין נטפלים לאריק הלא-נכון

חנה מספרת שבאחד הימים, כשחזרה מהופעה בבתי-חולים בעפולה, ראו היא וחופני ריכוז של חיילים. "ניגשנו לשם. הסתבר שזה היה גדוד שריון של לוחמים שבדיק הגיעו לעורף. הופענו לפניהם וזה היה כייף. הם פשוט לא נתנו לנו ללכת."

לעומת חנה לסלו, שזוכה לשבחים רבים מצד חברים למיקצו, נשארה הפעם ירדנה ארוזי בבית. "בארבע השנים האחרונות איני מופיעה כלל, אלא אם כן זה במסגרת של הפקה. גם אם ישלמו לי חצי מיליון לא אופיע, כי אין לי חומר ואני לא מוכנה. לכן המילחמה הזו לא שיבצו אותי."

ירדנה לא מוחה על האפליה כלפי הנשים. "עד כמה שידוע לי, אין שום תנאי אים לנשים. אין שירותים. אין כלום." "סטיות" הגיבה זמרת אחרת. "אם אין להם תוכנית או ממה הם עושים חלטר רות כל הזמן? לירדנה אין ביטחון. היא מפחדת מהקהל, לכן היא מסתגרת בבית." כשפנינו למירי אלוני היא אמרה: "אני לא רוצה שום קשר למילחמה הזו."

גילה אלמגור, שהיא יושבת-ראש אירגון אמני-ישראל כועסת. "קורה דבר מצחיק. לא נותנים לנשים לעבור את הקווים. אבל אני כל הזמן קוראת כתבות של עיתונות איות שכן היו שם. ואלה עיתונאיות שבדרך-כלל כותבות על נושאים אחרים לחלוטין. או אמנם יש הוראה, אבל נשים כן נמצאות שם. צריך לבדוק למה צה"ל לא נותן לנשים להופיע מעבר למטולה או גשר-הזיו. אני בכלל לא מבינה את הקריטריונים לפיהם מותר לנשים להיכנס. זה מטריד אותי, אך לא דנו על זה באחר."

מרגיש ממש לא טוב. בשבילנו להעלות אותו ללבנון זו טירחה. לכן עדיף מצדנו שישדר בגליצה"ל מאשר לטלטל אותו במקומות שיוזיק לבריאותו."

"הרבה עבודה גם בעורף"

ה"ר הוכיח שהוא מסלה לא רק עיתונאיות. גם על זמרות. בדרגות ושקניות נאסר לעבור את הגבול. במילי-חמת תש"ח התרוצצו שושנה דמארי ויפה ירקוני בין החיילים. שושנה דמארי מסרת שבהופעותיה נתנה עירוד. חום ור-כות לגברים בחזית. ההוראה המטכ"לית נראית תמוהה. בעיקר לאור העובדה שבמקומות רבים שורר כבר שקט.

הגיב על כך איש הווייבידור: "יש הוראה מטכ"לית שנשים לא מופיעות. זה מאוד מגביל אותנו. אבל אין מה לעשות. בינתיים עד שיהיה יותר רגוע, הן מופיעות בבתי-חולים ובבסיסים עורפיים." חנה לסלו, שאינה חייבת במילואים ומרפיעה בבתי-חולים, סיפרה: "אני בכלל מתנדבת. כשפרצה המילחמה התקשרתי להווייבידור, הם אמרו שאין צורך. או הופעתי לפני ילדים במטולה ובקריית-שמנה. אחר-כך התקשרו מהווייבידור. צורפתי לחוליה אחת עם חופני ואנחנו חורשים את בתי-חולים. בהתחלה המיפ-גש הזה היה מאוד קשה, כי הרבה יותר קשה להופיע לפני פצוע שוכב לו ואין לו בכלל מצב-רוח לחיך. "למען האמת" היא מוסיפה, "ביום-כיפור הייתי בלהקה צבאית ואז דילגתי

חיילים בהופעת אמנים למה אין בנות?

ושושנה דמארי יכלו לשבת בשקט בבית. אך כולם מופיעים בהתנדבות.

זקנים מדי?

ס יפר שייקה אופיר: "זו המילחמה הראשונה שאני מחוץ לצה"ל. ואני לא מרגיש כל-כך נעים עם זה. אני מופיע איפה ששולחים אותי. בבתי-חולים וב-יחידות עורפיות. מה שאני יכול אני נותן." זמרת-המילחמות יפה ירקוני נשמעה מדוכדכת מאוד. "חוץ מבתי-חולים אני לא עושה כלום. לא מופיעה בטלוויזיה ולא צילומים. יותר מדי עצוב. יותר מדי קשה לי לעכל זאת. בודו ואני, יחד עם אקורדיוניסט, נותנים שתיים או שלוש הופעות ביום לפני פצועים. ויותר אני לא רוצה להתייחס למילחמה הזו." אריק לביא לא מוטרד מהעבודה שאינו חייב גיוס. מאז החלה המילחמה הוא מת-רוצץ בין החיילים. "בשבוע האחרון הורפתי ערב-ערב בבסיס חיל-האוויר, הוא אומר. כשנשאל אם נכונה העובדה שיש בצה"ל יחס של איפה ואיפה ואמני-הצמרת מופיעים בדרך-כלל לפני טייסים או בהר-פעות הנחשבות ליוקרתיות. ענה: "נכון שיש קצת מילחמות על האמנים. כולם רוצים את האמנים הכי טובים אצלם. אני הולך איפה שרוצים אותי."

אורי זוהר ופופיק ארנון לא מבדרים במילחמה הזו את החיילים. הם כבר לא שייכים לענף הווייבידור. אורי זוהר ופיק ארנון משובצים כיום ברבנות הצבאית. רב אורי זוהר, ששינה גם את דעותיו הפוליטיות, יושב בין החיילים, ומנהל עימם שיחות נפש. **שורש מיימון**

כי יש לנו כל-כך הרבה נושאים שצריך לדון בהם והם חשובים קצת יותר. בינתיים מי שלא מגויס מופיע איפה שרק אפשר." דור תש"ח לא קיבל הפעם צו מילואים. שייקה אופיר, אריק לביא, יפה ירקוני

בין החיילים בזמן הקרבות באזורים ש-נחשבו למסוכנים מאוד. לכן גם התפלאתי למה לא מעלים אותנו למעלה. התפלאתי אך לא התרעמתי וגם לא הבעתי כל מחאה. בסך הכל יש גם הרבה עבודה בעורף."